

Malíř a filosof Antonín Jiří Kryštof, o kterého pečují členové neziskové organizace Androméda ve Velké Chmelištné, v rozhovoru pro Rakovnický deník řekl:

Jsem rád obklopen lidmi, kteří mi rozumí a umožňují mi důstojný život v mé nelehké situaci. Patří jim můj dík

Rozhovor
Deníku

JANA ELZNICOVÁ

Velká Chmelištná – Stěnu nad mým pracovním stolem zdobí nevěšdní charitativní kalendář, který vydala nezisková organizace Společenství Androméda, budující ve Velké Chmelištné na Rakovnicku areál pro zdravotně postižené a staré lidi. V kalendáři najdete reprodukce originálních kreseb a zajímavých myšlenek těžce postiženého Antonína Jiřího Kryštofa.

Předsedkyně společnosti Lenka Petříčková konstatovala: „Přes své postižení je náš Toníček nesmírně aktivní člověk s otevřeným srdcem pro všechny lidi kolem sebe.“ Jsme moc rádi, že Antonín Jiří Kryštof svolil ke krátkému rozhovoru i přesto, že se svěří, že sám o sobě příliš rád nehovoří.

Kdy jste zjistil, že vás baví malování?

Vždycky jsem měl malovat rád, ale když jsem vážně onemocněl, nacházel jsem v něm smysl mého života.

Díky vaší spolupráci s Andromédou už vzniklo několik kalendářů a dokonce knihy. Kresby v ní obsažené jsou prý něčím výjimečné. Mohli byste vysvětlit, čím? Důležitou součástí vašich obrazů jsou barvy...

Lidé, které jsem potkal, i můj osobní život mi předkládá spoustu příběhů a námětů. Hodně inspirace jsem získal také od členů Andromédy. Například mi vyprávěli, jaké barvy mají rádi, jaké mají sny a co se jim líbí. I z toho jsem si

AUTOR nevěšdního kalendáře a knihy Antonín Jiří Kryštof. Foto: archiv Společenství Androméda

pro sebe hodně vzal. Poslouchat lidi a přemýšlet o tom, co mi říkají. Čerpal jsem z jejich světa barev, iluzí, ale i jejich přání. Když něco nakreslím, ptám se na jejich názor, jak kresbu vnímají, nebo jestli je něčím osloví. I pro mne to jsou velmi překvapivé věci. Když kreslím, jsem mimo realitu, ve svém světě barev a fantazie. Vždycky jsem se bál, aby to, co dělám, se lidem líbilo. Proto mne naplňuje štěstím, když mají lidé z mých kreseb radost.

A největší radost máte?

Největší radost mám z toho, že svým malým dílem a výtěžkem z prodeje kalendářů mohu pomoci Androméde při budování areálu pro zdravotně postižené a staré lidi jako jsem já. Dobře vím, jaké těžkosti takové budování obnáší. Také vím, co to je samota a strach z opuštěnosti. Dobře

rozumím lidem, kteří nemohou udržovat svou denní hygienu na takové úrovni, jako každý zdravý člověk.

Androméda je vaším pevným bodem...

Já mám to štěstí, že díky Androméde mám vše, co potřebuji. A to je moje největší životní štěstí. Když jsme společně přišli do Velké Chmelištné, byl jsem ještě zdravý a nikdy jsem si nepomyslel, že prvním člověkem, který bude potřebovat pomoc Andromédy, budu zrovna já. Jsem rád, že jsem obklopen lidmi, kteří mi rozumí a umožňují mi důstojný život v mé nelehké situaci. Cítím to jako Boží dar. A děkuji za to Pánu Bohu nezměrnou vírou.

V kalendáři, ale i v knize najdete mnoho vašich moudrých myšlenek. Vycházejí pravděpodobně z vašich životních zkušeností...

ností...?

Myšlenky, které píšou, mi samy přicházejí. Buď je píšu sám, nebo je diktují, což je vzhledem k mému onemocnění častější. Ale nestěžuji si. Napsal jsem již tisíce myšlenek. Pro někoho jsou to myšlenky jednoduché, ale poučné. Já jsem rád, že jim lidé rozumí a nacházejí v nich životní inspiraci stejně jako v mých kresbách. V současné době sháníme sponzora, který by nám pomohl s vydáním druhé knihy mých myšlenek a kreseb, které by nejen pomohly výstavbě, ale přinesly by lidem radost.

Popište, prosím, jakým způsobem tvoříte. Například: zda máte nějaký pracovní prostor či dokonce atelier... jaké používáte barvy, zda jste hned spokojen s konečným výsledkem, nebo zda některé vaše malby třeba končí i v koši a začínáte znovu...

Na atelier jednoduše nemám peníze, ale ty mi nechybí. Barvy, které používám, jsou velice drahé, ale lidé, kteří mi pomáhají, tak mi tyto barvy kupují. A také speciální papír a plátna, na které maluji. Byl jsem velice překvapen, že byli ochotni kupovat pro mne tak drahé věci a patří jim můj upřímný dík. Jsem přesvědčen o tom, že to nebylo ze soucitu, protože jsem je o to nežádal. Začínal jsem s obyčejnými pastelkami a paletou barevných fixek. Moji milí mi však umožnili pracovat s kvalitními speciálními barvami a štětkami, které jsou pro mne lehké a mohu s nimi dobře malovat. Mnohé lidi ani neznám. Jenom viděli moje kresby, nebo četli z knihy moje myšlenky, a pak se mi snažili pomoci. Žádnou malbu jsem ještě nikdy nevyhodil.

Co a nebo kdo je pro vás inspirací?

Snažím se jedním tahem nebo několika tahy vyjádřit to, co cítím nebo vidím ve své fantazii. Ke své práci mám klid a pokoj v duši. Mám rád ticho a klid. To je můj svět, ve kterém mohu dát najevo formou kreseb a myšlenek celý

svůj život. Je to krásný pocit, psát moudré i nemoudré myšlenky, každý si může vybrat, co chce. Pro mne je to takový pocit uspokojení, když někdo mým myšlenkám nebo kresbám porozumí.

Byl jste někdy z výsledku své umělecké tvorby udiven?

Mnohdy ani nevím, co píši, protože píši mechanicky, aniž bych o tom předem uvažoval. Když pak po sobě čtu, co jsem napsal, sám jsem mnohdy překvapen. Když jsem poprvé vyslechl svoje myšlenky, které namluvil pan Otakar Brousek svým nezaměnitelným hlasem, byl jsem udiven silou některých myšlenek. Neberte to, prosím vás, jako vyloučení, ale je tomu opravdu tak. Jsem proto panu Brouskovi velmi vděčný, že mým myšlenkám porozuměl a s noblesou jeho vlastní přednesl moje myšlenky, které zaznívají i na oslavách Světového dne hospiců, které Androméda pořádá. Věřím tomu, že kdyby moje myšlenky byly nicotné a špatné, nikdy by je nenamluvil. Proto mi dal naději do života a jsem mu opravdu velice, velice vděčný. Bůh mu dej lehké odpočinutí.

KNIHA, která je plná zajímavých myšlenek a kreseb Antonína Jiřího Kryštofa, dodává prý pozitivní energii i členům Andromédy.